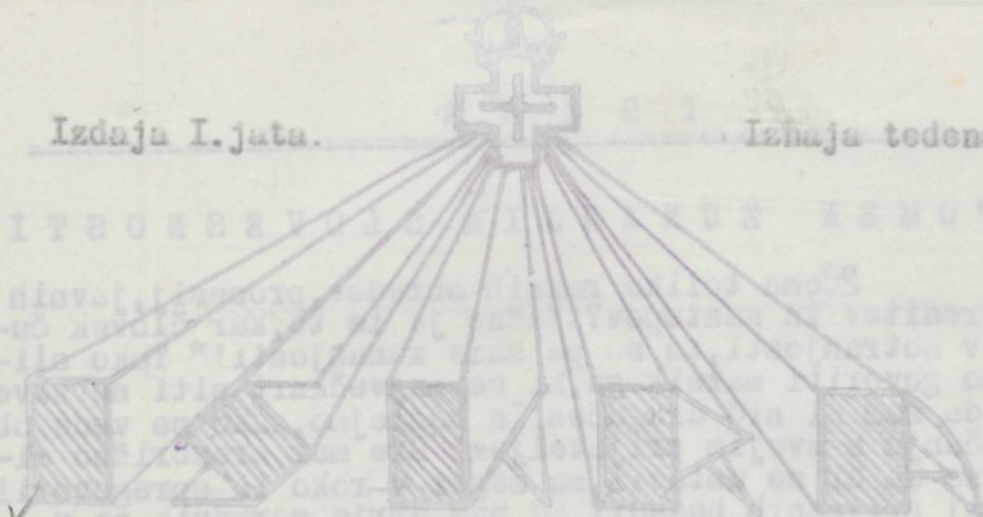

Izdaja I. jata.

Izhaja tedensko.

L.V.

Novo mesto, 18. maja 1943.

St. 13.

Marija v. K.A.

Katoliške Cerkve brez Marije si ne moremo misliti. Odpadli bi vsi Marijini prazniki, podreti bi morali tisoče in tisoče romarskih cerkva, sežgati toliko Marijinih kipov in slik po naših domovih; lepih božičnih praznikov, ki prinašajo toliko čistega veselja, ne bi bilo več, Buzi bi bil maj, pusto celo leto; Cerkev bi bila kot družina, ki so ji pokopali skrono in ljubečo mater.

In kar je Marija Cerkvi, je še prav posebno njenim borcem - K.A. Učje smo skrivnostnega telesa Kristusovega, ki mu je glava Kristus. Vrat tega telesa pa je Marija. Ona tvori most, zvezo med Kristusom in nami, Ona je srednica vseh milosti. Prva je za Bogom in zato naša najmočnejša priprošnjica. Upravnica vseh zakladov milosti je, brez katerih bi bilo vse naše prizadevanje zastonj. Kraljica apostolov je, kraljica mladcev, zato se vselej zatekajmo k Njej v naših akcijskih potrebah s ponižno in vdano prošnjo: Mati milosti božje, prosí za nas!

MOLITE ! MOLITE ! MOLITE !
Pij XI.

POMEN ZUNANJIH SLOVESNOSTI.

Čemu toliko raznih obredov, procesij, javnih prireditiv in nastopov? "Važno je le to, kar človek čuti v notranjosti, to so pa same zunanosti!" Tako slišimo govoriti marsikoga, ki se največkrat niti ne zaveda, da sam ni nič drugačen. Le pogledjmo, kako se vede ob srčanju s svojim prijateljem! Gre nar brezbržno mimo, ne da bi se ustavil, mu segel v roko in spregovoril nekaj prijaznih besedi? Če nam umrje sorodnik, se v znak žalovanja oblečemo v črno, opustimo vse zabave in hočemo z lepim pogrebom pokojniku izkazati zadnjo čast. In še sto in sto podobnih primerov najdemo lahko v vsakdanjem življenju. Čemu vse tako, če so same nepotrebne zunanosti?

Bog je človeka tako ustvaril, da sta duša in telo združena v toliki meri, da ni duševnega delovanja, ki ga ne bi istočasno spremljalo telo. Če je duša žalostna, ji telo posodi solze, ako čutimo veselje, se nam pozna tudi na obrazu. Čisto naravno je torej, da človek pokaže na zunanost, kar čuti v notranjosti, o čemer je prepričan. Tako je tudi pri raznih slovesnostih in javnih nastopih. Ne samo, da hočemo ob taki priliki pokazati drugim, kaj smo zmožni napraviti in jih pritegniti in navdušiti za naše cilje, temveč za nas same je to velikega pomena. Ko čutimo, da nismo sami, ampak, da se mnogi bore in delajo za iste cilje kot mi, postanemo še bolj navdušeni, dobimo novega poguma in odločnosti vztrajati do konca. Take prireditve le za tistega nimajo pomena, ki ne ve, kajaj so. Seveda pa morajo biti izraz našega notranjega prepričanja, sicer je vse prazno, je res sama zunanost, le hinavščina, ki lahko več škodi, kot koristi.

V naših dneh vidimo, da se vse organizira, celo zlo. Zle sile se organizirajo na tako silen način, da se njihova moč silno pomnoži in deluje na daljave. Treba je, da se tudi dobro, tudi plemeniti podvigi organizirajo.

I S R A

N i m a m č a s a . . . !

"Ti, danes bi pa lahko šel malo pogledat v cerkev. Ne bo ti škodilo, če greš tudi med tednom enkrat k sv. maši!"

"Ja, veš, ko pa nimam časa! Saj vidiš, kako me "baše". Bom že šel drugikrat, danes res nimam časa!"

"Ti praviš, da nimaš časa! Kaj pa, če bi si Bog tako nenadno nekaj zamislil in bi ti vzel čas? Kaj bi bilo potem?"

"Ja...! Saj je prav, ampak danes res nimam časa!"

Ko bi bil ta človek odkritosrčen sam do sebe, ali bi mu bile stanovske dolžnosti res ovira, da ne bi mogel pol ure nad dan žrtvovati svojemu Bogu?—Kako so sploh današnji ljudje nelogični in nedosledni! Poglejmo!

Kot katoličani veruje in trno upa v večno življenje. In to večno življenje je odvisno od vsakega dobrega dela v časnem življenju.—Čas, ki ga preživi človek na zemlji se z večnostjo ne da primerjati. Pri neki pridigi je župnik dejal, ko je hotel vernikom razložiti pojem večnosti, dejal: "Koliko let bi potrebovala mravlja za pot okoli zemlje, če bi vsako leto napravila en korak in sicer samo z eno nogo?—To in še mnogo več je večnost!" Ta "mного več" je res velik, zakaj, če bi mravlja obiskala vse nebesne zvezde, bi bilo število njenih korakov še ene in čas, ki bi ga potrebovala za to pot, le kapljica v oceanu večnosti. Vsa ta večnost pa je odvisna od par kratkih let zemeljskega življenja, kakor je vsa biljardna igra odvisna od trka biljardne kroglice, ki traja mogoče 1/100 sekunde.

Ali ni torej človek lahkomišeln, če ta kratko odmerjeni časok zapravlja tja v en dan?

Die Zeit eilt wie im raschem Fluge, wie im Traume dahin, und es ist Abend geworden ehe ^{man} bemerkt, das der Morgen vorüber ist. J. Krier.

Č A S J E Z L A T O !

LA JEUNESSE N'EST FAITE POUR LE PLAISIR, MAIS
POUR L'HÉROÏSME. / P. Claudel /

LA BEAUTÉ DE LA JEUNESSE, C'EST LA GÉNÉROSITÉ,
L'HONNEUR, L'AMOUR PASSIONNÉ DU GRAND ET LE
MÉPRIS DE LA LACHÈTE ET DU VICE. / Paul Janet /

in, edes ob kramljanje o mojih najljubših knjigah.
lejon, id en / Mladčeva slovenska naloga /

Razbojnik in pisatelj, tako sem nedavno čital v
neki knjigi, sta bila zaradi slabih dejanj pogubljena.
Razbojnik je v življenju moril in ropal, pisatelj pa je
pisal knjige, katerih pogubni vpliv se je kmalu pokazal.
Na vprašanja, čema je pisatelj, čigar dejanja v primeri z
razbojnikovimi sploh niso nič, prišel v pekel, je dal ta-
le odgovor: "Da razbojnik je moril in ropal, a vsega tega
je bilo z njegove smrtjo konec. Vpliv "nedolžnega" pisate-
lja pa je naravnost grozen. Velikanske so razvaline, ki so
jih povzročile in jih še povzročajo njegove knjige v mno-
gih mladih dušah. Mladina pije iz njih strup in drvi v
svoji zaslepljenosti v pogubo."

/Se nadaljuje/.

NIČ VELIKEGA SE NA SVETU
NE DOVRŠI, NE DA BI BILO TREBA
PRETRPETI OSAMLJENOSTI, NE-
HVALEŽNOSTI IN OBREKOVANJA!